

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 22. januara 2019. godine
Ref.br.: RK 1316/19

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI92/18

Podnosilac

Abaz Gashi

**Ocena ustavnosti rešenja [Pzd. br. 47/2018] Vrhovnog suda Kosova
od 30. aprila 2018. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev e podneo Abaz Gashi iz Kline (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa advokat Fisnik Mërlaku.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje [Pzd. br. 47/2018] Vrhovnog suda Kosova od 30. aprila 2018. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim se tvrdi da su podnosiocu zahteva povređena prava garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 47. [Individualni zahtevi], Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 10. jula 2018. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 16. avgusta 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi.
7. Dana 7. septembra 2018. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i kopiju zahteva dostavio Vrhovnom sudu Kosova.
8. Dana 11. decembra 2018. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 18. septembra 2015. godine, Osnovni sud u Peći -Departman za maloletnike (u daljem tekstu: Osnovni sud), je presudom P. br. 212/12, oglasio podnosioca zahteva krivim za krivično *trgovina ljudima* iz člana 139 stav 2 u vezi sa članom 1 Krivičnog zakona Kosova i osudio na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 3 godine.
10. Podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv presude Osnovnog suda, tvrdeći da je presuda Osnovnog suda doneta uz bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povredu krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i odluke o kazni.

11. Dana 30. decembra 2015. godine, apelacioni tužilac je, podneskom PPAM/I. br. 98/2015, predložio da se žalba podnosioca zahteva odbije, kao neosnovana.
12. Dana 24. marta 2016. godine, Apelacioni sud je, presudom PAKR. br. 624/2016, usvojio žalbu podnosioca zahteva u vezi sa odlukom o kazni i preinačio presudu Osnovnog Suda.
13. Apelacioni sud je smanjio kaznu zatvora podnosiocu zahteva sa 3 (tri) godine, na kaznu zatvora od 2 (dve) godine i 6 (šest) meseci. Što se tiče drugih navoda podnosioca zahteva, Sud ih je odbio, kao neosnovane, sa obrazloženjem da je presuda Osnovnog suda bila jasna i konkretna, zasnivajući se na pravilno izvedenim činjenicama i dokazima.
14. Podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu protiv presude Apelacionog suda.
15. Dana 30. novembra 2016. godine, Vrhovni sud Kosova je, presudom PML. br. 165/2016, odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti.

Postupak u vezi sa zahtevom za vanredno ublažavanje kazne

16. Neodređenog datuma, branilac podnosioca je podneo zahtev za vanredno ublažavanje kazne Vrhovnom sudu Kosova, sa predlogom da se podnosiocu zahteva izrekne blaža kazna, između ostalog, i zbog teškog ekonomskog stanja u kojem se nalazi njegova porodica i drugih ličnih razloga.
17. Dana 21. novembra 2017 godine, Osnovno tužilaštvo u Peći je podneskom PP-br. 329/2010 tražilo da se odbije zahtev podnosioca za vanredno ublažavanje kazne.
18. Dana 27. novembra 2017. godine, Osnovni sud u Peći je, dopisom PK. br. 477/2017, tražio da se odbije zahtev podnosioca za vanredno ublažavanje kazne.
19. Dana 28. decembra 2017 godine, državni tužilac je, podneskom KZJD br. 169/2017, tražio da se odbije zahtev podnosioca za vanredno ublažavanje kazne.
20. Dana 15. januara 2018. godine, Vrhovni sud Kosova je, rešenjem Pzd. br. 168/2017, odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca za vanredno ublažavanje kazne, obrazlažući *“iz spisa predmeta proizilazi da je Sud prilikom odlučivanja u vezi sa vrstom i visinom kazne, ocenio okolnosti koje su postojale za vreme donošenja odluke. Nove okolnosti, koje su predstavljene u zahtevu nisu takvog intenziteta da utiču na ublažavanje kazne, niti se mogu okarakterisati kao okolnosti koje obrazlažu izricanje blaže kazne”*.
21. Dana 19. marta 2018. godine, branilac podnosioca zahteva je ponovo podneo (drugi) zahtev za vanredno ublažavanje kazne Vrhovnom sudu Kosova, sa predlogom da se zahtev usvoji, kao osnovan, i da se podnosiocu zahteva izrekne blaža kazna zbog teškog ekonomskog stanja u kojoj se nalazi njegova porodica i navodeći da se nedavno podnosiocu zahteva pogoršalo zdravstveno stanje.

22. Dana 30. aprila 2018. godine, Vrhovni sud Kosova je, rešenjem (Pzd. br. 47/2018), odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca za vanredno ublažavanje kazne, obrazlažući da *“...okolnosti na koje se poziva njegov branilac u zahtevu nemaju težinu niti uticaj na vanredno ublažavanje kazne, jer su uzete u obzir tokom donošenja odluke od strane prvostepenog suda”*.

Navodi podnosioca

23. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim rešenjem povređena prava garantovana članom 31. [E Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i članom 6. EKLJP-a.
24. Podnosilac zahteva prvo navodi da je osporena odluka *“nepravična, neosnovana, ne argumentovana, ne obrazložena, i nelogična, iz činjenice da ovaj sud nije preduzeo potrebne mere zahtevanim rešenjem u vezi sa konkretnim slučajem [...]”*.
25. Dalje, podnosilac zahteva smatra da je Vrhovni sud Kosova *“imao sve zakonske mogućnosti da ublaži kaznu”*, i nije uzeo u obzir nove okolnosti, koje su se, prema podnosiocu zahteva, desile nakon pravosnažnosti presude PAKR. br. 624/2016 Apelacionog suda od 24. marta 2016. godine.
26. Podnosilac zahteva se u suštini žali na to da Vrhovni sud nije uzeo u obzir olakšavajuće okolnosti za vanredno ublažavanje kazne, za koje on navodi da su *“propisane zakonskim odredbama iz člana 74 stav 3, kao što su lične okolnosti i karakter osuđenog lica koji je imao malu ulogu u krivičnom delu [...]”*.
27. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda:

“... da proglasi nevažećom odluku Vrhovnog suda Pzd. br. 47/ 2018 od 30.04.2018. god., kojom je povređen član 31 Ustava i član 6 EKLJP-a”.

Prihvatljivost zahteva

28. Sud prvo treba da razmotri da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje utvrđene Zakonom i Poslovníkom.
29. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

[...]

30. Sud takođe ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Zakonom. U tim smislu, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku”.

31. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, da je iscrpeo pravna sredstva na raspolaganju i da je naveo akt javnog organa koji osporava pred Sudom i blagovremeno je podneo zahtev.
32. Međutim, Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane u pravilu 39 (3) (b) Poslovnika, koje propisuje:

“(3) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim pod sledećim uslovima:

[...]

(b) kada zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom;

[...]”.

33. Sud podseća da podnosilac zahteva traži ocenu ustavnosti rešenja Vrhovnog suda Pzd. 47/2018 od 30. aprila 2018. godine, kojim tvrdi da su mu povređena prava garantovana članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP-a.
34. Pored toga, Sud primećuje da podnosilac zahteva u suštini zasniva svoje navode na pogrešnoj oceni novih dokaza i pogrešnom tumačenju zakonskih normi, prilikom odlučivanja Vrhovnog Suda o vanrednom ublažavanju kazne, čime su prema tvrdnjama podnosioca povređeni član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i član 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a.

35. Kao prvo, Sud ponavlja da u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava “*Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava*”.
36. Sud podseća da u skladu sa višegodišnjom i konstantnom sudskom praksom, član 31. Ustava i član 6. EKLJP-a se primenjuju tokom čitavog postupka u kojem se odlučuje o “optužbama za krivično delo”, uključujući i postupak izricanja kazne (vidi: *Phillips protiv Ujedinjenog kraljevstva*, presuda ESLJP-a br. 41087/98 od 5. jula 2001. godine, stav 39).
37. Takođe, član 6 EKLP i član 31 Ustava nisu primenljivi u postupak koji se tiče izvršenja odluka o kazni, kao što je postupak za primenu oprosta (*Montcornet de Caumont protiv Francuske* odluka ESLJP br 59290/00 od 13 maja 2003), postupak pomilovanja (*Aldrian protiv Austrije*, odluka Komisije br 16266/90 od 7. maja 1990. godine; vidi takođe *Macedo da Costa protiv Luksemburga* odluka ESLJP br 26619/07 od 5. juna 2012. godine).
38. Vanredni pravni lekovi kojima se traži vanredno ublažavanje kazne obično ne impliciraju utvrđivanje “građanskih prava i obaveza” ili osnovanosti “bilo kakve krivične optužbe” te je, prema tome, član 6. neprimenjiv na njih (vidi, inter alia: *X protiv Austrije*, broj 7761/77, odluka Komisije od 8. maja 1978, D.R. 14, str. 171; *Zawadzki protiv Poljske* (odluka) broj 34158/96, od 6. jula 1999; *Hurter protiv Švicarske* (odluka), broj 48111/07, od 15. maja 2012; *Dybeku protiv Albanije* (odluka), broj 557/12, stav 30, od 11. marta 2014. godine).
39. Dakle, Sud smatra da član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. Konvencije nije primenjiv na zahtev podnosioca za vanredno ublažavanje kazne prilikom ocene ustavnosti osporenog rešenja Vrhovnog suda [Pzd. 47/2018 od 30. aprila 2018. godine].
40. Sud naglašava da kompatibilnost *ratione materiae* zahteva sa Ustavom potiče iz materijalne nadležnosti Suda. Pravo na koje se poziva podnosilac zahteva mora biti zaštićeno Ustavom, kako bi ustavna žalba bila *ratione materiae* u skladu sa Ustavom. Međutim, Ustav ne garantuje podnosiocu zahteva pravo na vanredno ublažavanje kazne. (Vidi: slučaj Ustavnog suda br. KI80/15, KI81/15, KI82/15, *Rrahim Hoxha*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stavovi 31-34).
41. Pored toga, Sud smatra da žalbe podnosioca u vezi sa odbijanjem redovnih sudova da ponovo otvore krivični postupak, izvrše novu ocenu dokaza i vanredno ublaže kaznu, kao takve, nisu *ratione materiae* sa Ustavom.
42. Dakle, Sud dalje smatra da podnosilac zahteva nije ispunio uslove prihvatljivosti utvrđene Ustavom i dalje predviđene Zakonom i propisane Poslovníkom.
43. Stoga, Sud utvrđuje da je zahtev podnosioca neprihvatljiv, *ratione materiae*.

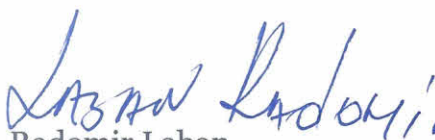
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava i pravilom 39 (3) (b) Poslovnika, 11. decembra 2018. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi